

Мерщій Віктор Васильович

Кандидат технічних наук,
член-кореспондент УНГА,
фахівець у сфері геофізики

Народився 22 лютого 1948 р. у м. Ромни Сумської області. У 1968 р. із відзнакою закінчив геофізичне відділення Київського геологорозвідувального технікуму (спеціальність «Геофізичні методи дослідження свердловин»), а в 1973 р. — геологічний факультет КДУ ім. Т. Г. Шевченка («Геофізичні методи пошуків та розвідки родовищ корисних копалин»).

Під час навчання В. В. Мерщій працював у Кольцовській експедиції (Кавказ) на радіометричних, гравіметричних та електророзвідувальних роботах, Івано-Франківській промислово-геофізичній експедиції на каротажних і перфораторних роботах, в геофізичній експедиції Міністерства меліорації та водного господарства на каротажних й електророзвідувальних роботах, а також в експедиції Інституту геофізики АН УРСР.

У 1979 р. закінчив курси системних програмістів у Київській філії науково-навчального центру «Модуль». У 1980 р. Віктор Васильович вступив до цільової аспірантури при ВНДІгеофізика (м. Москва), де в 1987 р. захистив кандидатську дисертацію.

Протягом 1973–1999 рр. працював геофізиком, старшим геофізиком, старшим науковим співробітником, завідувачем лабораторії сейсмічної голографії, провідним науковим співробітником у Київському геофізичному відділенні УкрДГРІ. Віктор Васильович займався розробкою теорії, алгоритмів та програм адаптивних модифікацій міграційних перетворень сейсмічних даних 2D/3D, аналізом міграційних швидкостей.

З 1999 р. В. В. Мерщій — науковий керівник Центру обробки та інтерпретації геолого-геофізичної інформації Групи компаній «Надра». Основні напрямки його діяльності — створення методик польових сейсмозвідувальних спостережень 3D, обробка й інтерпретація сейсмічної інформації 3D, моделювання хвильових полів. Водночас працює доцентом на кафедрі геофізики ВАТ «Інститут Тутковського».

Віктор Мерщій є автором понад 100 наукових та науково-технічних статей, доповідей, 12 літературних творів, співавтором монографії і більше 60 науково-технічних звітів. Має 22 свідоцтва (СРСР, Україна, РФ) на винаходи, два патенти США та Канади.

Брав участь у понад 35 наукових конгресах і конференціях, більш ніж 40 сейсмічних зйомках, обробці та інтерпретації даних 2D/3D з нафтогазових родовищ та розвідувальних площ у ДДЗ і на Прикарпатті, підготовці паспортів на буріння глибоких свердловин. Долучався до міжнародних проектів «ELGI» (Угорщина), «ТТК СейсТех», «PetroAllians» (Росія).

Він — активний член Європейської асоціації інженерів-геологів та геофізиків (EAGE), Євро-Азійської геофізичної організації, Спілки геологів України, Американської спілки геофізиків-розвідників (SEG).

Нагороджений грамотою Мінгео СРСР, медалями «За заслуги» II ст. Спілки геологів України, ім. В. І. Лучицького «За заслуги у розвідці надр», премією УНГА I ст.

Микитко Іван Теодорович

Кандидат геолого-
мінералогічних наук, фахівець із
геології та розробки родовищ
нафти і газу

Народився 15 листопада 1933 р. у м. Щирець Львівської області. Після закінчення ЛПІ з 1955 р. працював оператором із видобування нафти, майстром, старшим геологом, начальником геологічного відділу у нафтогазовидобувних управліннях Татарії. З 1967 р. — в УкрНДІПНВ (м. Київ): пройшов шлях старшого наукового співробітника, завідувача сектору, лабораторії.

В 1969 р. закінчив аспірантуру при ВНДІнафта (м. Москва), захистив дисертацію та отримав науковий ступінь кандидата геолого-мінералогічних наук. У 1973 р. йому було присвоєно наукове звання старшого наукового співробітника.

Виробнича та наукова діяльність Івана Теодоровича пов'язана з вивченням особливостей будови експлуатаційних об'єктів нафтових та газових родовищ за промислово-геофізичними дослідженнями свердловин, виділенням у них продуктивних пластів, визначенням запасів нафти та забезпеченням повноти вилучення вуглеводнів і супутніх корисних компонентів із надр. На основі досліджень він сформулював принципи виділення та

вивчення експлуатаційних об'єктів, методики розрахунків технологічних показників розробки нафтових і газових родовищ.

Іван Микитко створив методику визначення технологічних показників розробки глибокозалегаючих нафтових покладів в умовах пружного режиму зі значним запасом пружної енергії пластової системи, яка враховує зниження фільтраційної характеристики колекторів у процесі розробки, а також методику розрахунків технологічних і техніко-економічних показників розробки нафтових покладів в умовах змішаного режиму, режиму розчиненого газу та газової регресії. Ці методики адаптовані для сучасних персональних комп'ютерів.

Учений дослідив вплив сітки видобувних свердловин на поточний та накопичений видобуток нафти в умовах розробки нафтових родовищ Прикарпаття та ДДЗ, запропонував формулу для визначення коефіцієнта нафтовилучення залежно від сітки свердловин. Є одним із авторів проекту «Правил розробки родовищ нафти і газу України», керівного документа «Складання проектних технологічних документів на розробку родовищ нафти і газу».

Методики та програми розрахунків технологічних і техніко-економічних показників, розроблені І. Т. Микитком, були використані під час складання під його керівництвом та за безпосередньою участю технологічних документів із розробки й аналізу розробки Долинського, Спаського, Битківського, Гнідинцівського, Леляківського, Козіївського та інших родовищ. У 1993 р. він вийшов на пенсію, але до 2003 р. за контрактом працював у ВАТ «УкрНГ».

У доробку вченого — 45 опублікованих робіт, присвячених нафтопромисловій геології та розробці нафтових родовищ.

Протягом 1996–2005 рр. він був членом і експертом ЦКР Мінпаливенерго України. Нагороджений медалями «За трудову доблесть», «Ветеран праці», галузевими відзнаками «Відмінник нафтової промисловості СРСР» та ін.